

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA w ŁODZI

Aleja Piłsudskiego 8
90-051 Łódź, P - 73
Tel. (0-42) 636-36-89, Fax (0-42) 636-07-12
E-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO/61-19/06/-AK-

Łódź, dnia 27 grudnia 2006 r.

DECYZJA Nr RŁO 39/2006

Na podstawie art. 23e ust. 1 i ust. 2 w związku z art. 23a ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080 zm. Dz. U. z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 170, poz. 1217) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18 poz. 172 zm. Dz. U. z 2003 r. Nr 6, poz. 68), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko Teresie Podsiadła prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „Pralnia” w Łodzi, ul. Wojska Polskiego 156,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działanie Teresy Podsiadła polegające na bezprawnym, godzącym w interesy konsumentów stosowaniu postanowienia punktu 5 wzorca umowy pn. „Warunki przyjęcia zlecenia” o treści:

„Reklamacje przyjmowane są jedynie w momencie odbioru usługi”,

które zostało wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 497⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego

i stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 3 listopada 2006 r.

Uzasadnienie

W dniu 5 września 2006 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezes Urzędu”) wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie wstępnego ustalenia, czy na rynku usług pralniczych w Łodzi doszło do naruszenia zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów poprzez stosowanie przez Teresę Podsiadła w Łodzi w obrocie z udziałem konsumentów wzorca umowy zawierającego niedozwolone postanowienia umowne. W toku postępowania Prezes Urzędu stwierdził, że w opisaney sprawie mogło dojść do naruszenia przepisów cytowanej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (zwana dalej: „ustawa o okik”).

W dniu 27 października 2006 r. na mocy Postanowienia Nr 1/61-19/06 zostało wszczęte z urzędu postępowanie przeciwko Teresie Podsiadła w Łodzi, pod zarzutem stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na bezprawnym, godzącym w interesy konsumentów stosowaniu w „Warunkach przyjęcia zlecenia” w punkcie 5 zapisu o treści: „*Reklamacje przyjmowane są jedynie w momencie odbioru usługi*”, które jest wpisane do „Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone” pod pozycją 140, w dniu 11 października 2004 r., na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 21 kwietnia 2004 r., sygnatura akt XVII Amc 74/03, co może stanowić naruszenie art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o okik (*dowód: karta nr 1*).

Na mocy Postanowienia Nr 2/61-19/06 z dnia 27 października 2006 r. (*dowód : karta nr3*) Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów następujące dokumenty zebrane w postępowaniu wyjaśniającym:

- 1/ zaświadczenie o wpisie Teresy Podsiadła do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Łodzi (*dowód: karta nr 4*),
- 2/ wzorzec umowy pn. „Warunki przyjęcia zlecenia” (*dowód: karta nr 5*).

Teresa Podsiadła wyjaśniła w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania, że postanowienie punktu 5 wzorca „Warunki przyjęcia zlecenia” o treści „*Reklamacje przyjmowane są jedynie w momencie odbioru usługi*” dotyczy wyłącznie ewentualnych zastrzeżeń klientów do jakości prania, tj. wyczyszczenia zabrudzeń, usunięcia plam, czy prawidłowego prasowania. Reklamacje takie klient powinien złożyć po sprawdzeniu na miejscu przy odbiorze garderoby w pralni. Zapis ten nie dotyczy reklamacji w sprawie mechanicznych uszkodzeń, czy na przykład odbarwień materiału, które mogły powstać w trakcie niewłaściwej obróbki w procesie prania, zauważonych przez klienta w późniejszym czasie, które zawsze są przyjmowane i rozpatrywane (*dowód: karta nr 8*).

W toku postępowania Teresa Podsiadła poinformowała, że z dniem 3 listopada 2006 r. wycofała z obrotu gospodarczego wzorzec „Warunki przyjęcia zlecenia”. Klienci są informowani o przysługujących im prawach, w tym do reklamacji usługi prania, przez wywieszenie w punkcie przyjęć garderoby do prania, kopii tekstu ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002 r. Nr 141, poz. 1176, zm. Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959) (*dowód: karta nr 11*).

W dniu 6 grudnia 2006 r. Prezes Urzędu zawiadomił Teresę Podsiadła o zakończeniu zbierania materiału dowodowego (*dowód: karta nr 12*).

Strona nie skorzystała z możliwości końcowego wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz przedstawionych zarzutów.

Prezes Urzędu ustalił co następuje:

Teresa Podsiadła zamieszkała w Łodzi ul. Inflancka 19, m. 127 jest osobą fizyczną, która prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą „Pralnia” w Łodzi ul. Wojska Polskiego 156. Teresa Podsiadła jest wpisana do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Łodzi, numer ewidencji 53484 (*dowód: zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej - karta nr 4*).

Przedmiotem działalności gospodarczej Teresy Podsiadła jest między innymi pranie bielizny i chemiczne czyszczenie garderoby (*dowód: wpis w punkcie 4 do ewidencji działalności gospodarczej – karta nr 4*).

Teresa Podsiadła świadczy usługi, o których mowa wyżej (dalej zwane: „usługi pralnicze”) na warunkach umownych określonych w „Warunkach przyjęcia zlecenia”. Teresa Podsiadła ustaliła treść „Warunków przyjęcia zlecenia” jednostronnie. Obowiązują one wszystkich klientów i nie podlegają negocjacjom. Dokument ten określa zasady przyjęcia usługi do wykonania, prawa i obowiązki przedsiębiorcy i klienta, terminy wykonania usługi, zasady wypłaty odszkodowania oraz tryb załatwiania reklamacji.

„Warunki przyjęcia zlecenia” w punkcie 5, zdanie drugie, zawierają zapis o treści „*Reklamacje przyjmowane są jedynie w momencie odbioru usługi*”. Zgodnie z tym postanowieniem klient ma prawo do złożenia reklamacji usługi pralniczej wyłącznie w momencie odbioru garderoby, przed opuszczeniem punktu odbioru w Pralni.

Zgodnie ze złożonym w postępowaniu oświadczeniem, Teresa Podsiadła stosowała „Warunki przyjęcia zlecenia” do dnia 3 listopada 2006 r. Po tym terminie wykonanie usługi, w tym załatwiania reklamacji, odbywa się na zasadach ogólnych Kodeksu cywilnego i szczególnych, określonych w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002 r. Nr 141, poz. 1176, zm. Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959) – (zwana dalej: „ustawa o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej”).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Art. 23a ust. 1 ustawy o okik stanowi, iż przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów.

Zgodnie z przepisem powołanego wyżej artykułu, przesłankami zaistnienia zakazanej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów są:

- 1/ działanie przedsiębiorcy,
- 2/ noszące znamiona bezprawności,
- 3/ godzące w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o okik, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, ze zm.) – obecnie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1807, ze zm.) – zwana dalej: „ustawa o swobodzie działalności gospodarczej”.

Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. Przepis art. 2 tej ustawy definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie,

rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodową wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły.

Jak wskazano wcześniej, Teresa Podsiadła jest wpisana do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Łodzi jako osoba fizyczna, prowadząca działalność usługową w zakresie usług pralniczych. Działalność tę Teresa Podsiadła wykonuje zarobkowo, w sposób zorganizowany i ciągły, co wypełnia przesłanki definicji działalności gospodarczej, o których mowa wyżej.

Stwierdza się, że Teresa Podsiadła jest przedsiębiorcą w rozumieniu powołanych wyżej przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Tym samym Teresa Podsiadła jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o okik.

W związku z powyższym, stwierdza się, że pierwsza przesłanka została spełniona

Ad 2.

Bezprawność to sprzeczność zachowania z przepisami prawa oraz z zasadami współżycia społecznego. Chodzi o sprzeczność z szeroko rozumianym porządkiem prawnym jako całością. Bezprawność jest czynnikiem o charakterze obiektywnym, niezależnym od wystąpienia szkody, czy od zamiaru podmiotu dopuszczającego się działań bezprawnych.

Przepis art. 23a ust. 2 ustawy o okik stanowi, że za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Stosowane przez Teresę Podsiadła „Warunki przyjęcia zlecenia” są wzorcem umowy w rozumieniu art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego. Przepis ten wymienia ustalony przez jedną ze stron wzorzec umowy, w szczególności ogólne warunki umów, wzory umów oraz regulaminy. „Warunki przyjęcia zlecenia” zostały ustalone przez Teresę Podsiadła jednostronnie, zawierają usystematyzowany zbiór postanowień określających treść umowy i stanowią gotowy standard do stosowania przez strony umowy. Są one udostępnione klientom w pomieszczeniu Pralni.

Wzorzec pn. „Warunki przyjęcia zlecenia” w punkcie 5 zdanie drugie, zawiera zapis o treści: *„Reklamacje przyjmowane są jedynie w momencie odbioru usługi”*. Zapis o prawie identycznej treści *„Reklamacje uwzględniane są wyłącznie przy odbiorze”* został wpisany w dniu 11 października 2004 r. do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone (zwany dalej: „Rejestr”) pod pozycją 140. Wpisu do Rejestru dokonano na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 21 kwietnia 2004 r., sygnatura akt XVII Amc 74/03 (dalej zwany: „Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów”).

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w cytowanym wyroku zgodził się ze stanowiskiem Prezesa Urzędu, że postanowienie umowy wzorcowej w brzmieniu: *„Reklamacje uwzględniane są wyłącznie przy odbiorze”* wyłącza odpowiedzialność przedsiębiorcy za niezgodność wykonanej usługi z umową, do czego także w przypadku usługi pralniczej jest on zobowiązany, zgodnie z przepisami ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów podkreślił, że umowa o wykonanie usługi prania garderoby ma charakter umowy o dzieło w rozumieniu art. 627 Kodeksu cywilnego (por. wyrok Sądu Najwyższego – Izba Cywilna i Administracyjna z dnia 20 maja 1986 r. III - CRN 82/86, OSNCP 1987/8 poz. 125). Kodeks

cywilny definiuje umowę o dzieło w sposób bardzo zwięzły. W ujęciu tym, przy określeniu głównego świadczenia przyjmującego zamówienie, mowa jest tylko o wykonaniu oznaczonego dzieła. Z przepisów dotyczących umowy o dzieło wynika, że wykonanie oznaczonego dzieła stanowi najczęściej jakiś proces pracy lub twórczości o możliwym do określenia momencie początkowym i końcowym. Celem tego procesu jest doprowadzenie do efektu określonego przez strony w momencie zawierania umowy (por. Kodeks Cywilny Tom II Komentarz pod red. K. Pietrzykowskiego s.161 Wydawnictwo C.H.Beck Wydanie 3 Warszawa 2003).

W niniejszej sprawie przedmiotem umowy jest wykonanie dzieła polegającego na wyczyszczeniu garderoby i w rezultacie przywrócenie poprzedniej wartości garderoby. Materialny charakter usługi prania powoduje, że do umów wzorcowych tego rodzaju stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej (art. 627¹ Kodeksu cywilnego)-(por. Kodeks Cywilny Tom II Komentarz pod red. K. Pietrzykowskiego s.161-164 Wydawnictwo C.H.Beck Wydanie 3 Warszawa 2003).

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazał, że art. 4 ust. 1 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej stanowi, że przyjmujący zamówienie odpowiada wobec zamawiającego, jeżeli dzieło (w tym przypadku wyprana garderoba) w chwili jego wydania jest niezgodne z umową. W przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania. Konsument zamawiający usługę prania - czyszczenia garderoby jest uprawniony do zawiadomienia przyjmującego zamówienie o niezgodności wykonanego dzieła z umową w określonym w ustawie o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej terminie. Uprawnień konsumenta w ww. zakresie nie można wyłączyć lub ograniczyć (art. 11 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej).

Porównanie zapisu zdania drugiego punktu 5 „Warunków przyjęcia zlecenia” o treści: *„Reklamacje przyjmowane są jedynie w momencie odbioru usługi”* z postanowieniem wpisanym do Rejestru o treści: *„Reklamacje uwzględniane są wyłącznie przy odbiorze”* wskazuje, że mamy do czynienia z takimi samymi postanowieniami, zawartymi w różnych umowach wzorcowych. Występujące różnice odnoszą się wyłącznie do używanej terminologii dotyczącej określenia momentu uwzględnienia, czy przyjęcia reklamacji. Zgodnie z każdym z omawianych zapisów, reklamacje usługi pralniczej uwzględniane/przyjmowane są wyłącznie przy odbiorze wypranej garderoby. Z treści tych zapisów wynika, że w obu przypadkach proponenci mieli za cel wyłączenie swojej odpowiedzialności za niezgodność wykonanej usługi z umową, do ponoszenia której są zobowiązani zgodnie z przepisami ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej. Porównanie kwestionowanego zapisu „Warunków przyjęcia zlecenia” i postanowienia wpisanego do Rejestru dowodzi, iż ich treść w sposób na tyle tożsamy kształtuje prawa i obowiązki konsumenta, iż można przyjąć, że mamy do czynienia z tymi samymi postanowieniami umownymi.

Wzorce umowne są poddawane kontroli abstrakcyjnej. Kontrola ta obejmuje cały wzorzec umowy lub jego fragment stanowiący pojedyncze postanowienie umowne i jest dokonywana przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (art. 479³⁶ – 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego). Z chwilą uznania postanowienia wzorca umowy za niedozwolone, a następnie wpisania go do Rejestru rozszerzona zostaje prawomocność wyroku wydanego w danej sprawie na osoby trzecie (art. 479⁴³ Kodeksu postępowania cywilnego). Prawomocny wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z powodu szczególnego charakteru

przedmiotu procesu ma powagę rzeczy osądzonej dla wszystkich i przeciwko wszystkim. Postanowienie uznane za niedozwolone przestaje być postanowieniem odnoszącym się do konkretnego wzorca umowy, a staje się samodzielnie funkcjonującą zasadą, spełniającą funkcję podobną do przepisu prawa. Konsekwencją umieszczenia postanowienia umowy w Rejestrze jest to, że posłużenie się nim będzie miało skutek wprowadzenia do umowy elementu bezwzględnie zakazanego przez prawo. Tym samym należy przyjąć, że niedozwolone będą takie postanowienia umów, które mieszczą się w „hipotezie” klauzuli wpisanej do Rejestru i której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię. Nie jest bowiem konieczna literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej. Zdaniem Prezesa Urzędu zbieżność celu oraz niewielkie różnice literalne pozwalają na przyjęcie, że klauzule w takim stopniu podobne należy uznać za mieszczące się w hipotezie klauzuli wpisanej do Rejestru (porównaj: Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2006 r., sygnatura akt III SZP 3/06).

Na podstawie powyższych ustaleń Prezes Urzędu stwierdził, że zapis zdania drugiego punktu 5 „Warunków przyjęcia zlecenia” o treści: „Reklamacje przyjmowane są jedynie w momencie odbioru usługi” jest obciążony przesłanką bezprawności, o której mowa w art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o okik.

W związku z powyższym, stwierdza się, że druga przesłanka została spełniona.

Ad 3.

Przepisy ustawy o okik nie definiują pojęcia zbiorowego interesu konsumentów. Przepis art. 23a ust. 1 ustawy o okik stanowi jedynie, że nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów. Z całą pewnością mamy do czynienia ze zbiorowym interesem konsumentów wówczas, gdy działanie przedsiębiorcy dotyczy, bądź może dotyczyć nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zindywidualizować. Stosownie do art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.), za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.

W przedmiotowej sprawie taką zbiorowością są konsumenci z terenu miasta Łodzi, którzy korzystają z usług pralniczych świadczonych przez Teresę Podsiadła lub zamierzają z takich usług skorzystać. Oferowanie usług pralniczych wszystkim mieszkańcom miasta Łodzi sprawia, że niniejsza sprawa dotyczy zbiorowych interesów konsumentów. Działanie Teresy Podsiadła godzi w interesy tych konsumentów jako zbiorowości, gdyż skutkami jej działań dotknięty jest nieograniczony krąg konsumentów, których nie da się zidentyfikować.

W związku z powyższym, stwierdza się, że trzecia przesłanka została spełniona.

Wobec stwierdzenia zaistnienia wszystkich trzech przesłanek Prezes Urzędu stwierdził, że działanie Teresy Podsiadła jest bezprawne i godzi w zbiorowe interesy konsumentów.

W toku postępowania Teresa Podsiadła oświadczyła, że w dniu 3 listopada 2006 r. zaniechała stosowania wzorca umowy „Warunki przyjęcia zlecenia”, w tym przyjmowania reklamacji usługi pralniczej według zasad określonych w zdaniu drugim punktu 5 tego dokumentu. Od tego dnia konsumenci są informowani, że świadczenie usługi pralniczej odbywa się zgodnie z ustawą o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, która została wywieszona do wiadomości klientów, w punkcie przyjęć garderoby do prania. Prezes Urzędu uznał oświadczenie za wiarygodny i przekonujący dowód, że Teresa Podsiadła

zaprzestała stosowania zarzucanej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, od dnia 3 listopada 2006 r.

Zgodnie z art. 23e ust. 1 i ust. 2 ustawy o okik nie wydaje się decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującej zaniechanie jej stosowania, jeżeli przedsiębiorca zaprzestał stosowania praktyki, o której mowa w art. 23a ust. 1 i ust. 2 ustawy o okik. W takim przypadku Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdza zaniechanie jej stosowania.

Biorąc powyższe pod uwagę, wobec stwierdzenia zaistnienia praktyki, o której mowa w art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o okik i zaniechania jej stosowania, Prezes Urzędu orzekł jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury w Łodzi.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Łodzi

Iwona Bielska

Otrzymuje:

Teresa Podsiadła

ul. Inflancka 19 m. 127

91-852 Łódź